

Valjevske planine poznate i kao "Valjevska greda" su venac planina koji se pruža u pravcu zapad-istok dužinom od preko 50 km od Valjeva ka Beogradu. To su Medvednik (1.247 m), Jablanik (1.274 m), Povlen (1.246 m), Maljen (1.103 m) i Suvobor (864 m).

Jablanik je planina vrlo bujne vegetacije i gotovo do samog vrha prostiru se šume bukve, čija su pojedina stabla visoka i do 30 metara.

Najuočljiviji masiv Valjevskih planina je Povlen kojeg presecaju mnogobrojni potoci, bogat šumama bukve, leske, graba i javora, a s vrha se pruža fantastičan pogled na ceo kraj.

Maljen sa visoravani i vazdušnom banjom Divčibare (980 m), poznatom po poljima belog narcisa, obiluje izvorima i tekućim vodama, a posebnu atrakciju predstavlja vodopad Skakalo na reci Manastirici.

Suvobor je prekriven mladim hrastovim šumama (u uvalama) i četinarima, a na lokalitetu Ravna gora je bukova šuma koja je opasana vodotokom Grab. Na Suvoboru ima dosta divljači (srna, zec, fazan) i teren je vrlo atraktivan za lovce.

Planinu koju je grupa entuzijasta izdvojila kao posebnu je Medvednik. Ovaj neotkriven dar prirode, „čistog vazduha i bajkovitih livada“, obiluje lekovitim biljem i carstvom pečuraka, brojnim izvorima. Na Medvednik je uvek lepo doći, a posebno prvog vikenda jula, kada se na ovoj planini održava manifestacija „Dani gljiva i lekovitog bilja“ (ove godine 1.- 3. jula). Inspirisani lepotom i blagodetima Medvednika nastalo je i Ekološko društvo „Medvednik“ iz Valjeva 2012. godine. Predsednik Društva, gospodin Mihailo Birčanin, kaže da je od brojnih sekcija u okviru Društva, proučavanje lekovitog bilja, ptica (ornitološka), alpinističko-speleološke sekcije, najaktivnija gljivarska, koja je i član Mikološko-gljivarskog saveza Srbije (MGSS osnovanog septembra 2015. na Kopaoniku), koji će se ubuduće baviti zaštitom gljiva, šuma, determinacijom gljiva i omogućiti sticanje sertifikata i naziva determinator i determinator mentor (senior), po uzoru na zemlje EU. Cilj delovanja Ekološkog društva „Medvednik“ je popularizacija Valjevskih planina, posebno planine Medvednik, koja ima izvandredne uslove za gljivarski turizam i za razne vrste ekstremnih sportova popularnih među mладима, kao što su kanjoning, alpinizam, paraglajding, planinski biciklizam.

- Ekološko društvo „Medvednik“ je otvoreno društvo i rado prima u svoje redove svakog ko ima neko znanje vezano za prirodu, ekologiju. Jedan naš član je dreser ptica grabljinica. Naše društvo se bavi i očuvanjem autohtonih sorti biljaka, tj. starog voća. Planiramo da na pola ili hektar zasadimo stare sorte jabuke, kruške, šljive i dr. „zaostale“ u privatnim voćnjacima. Mi ćemo te voćke „zapatiti“, da bi svima koji su zainteresovani mogli dati kalemove, i na taj način očuvati ovo naše blago – kaže gospodin Birčanin.

Ekološko društvo „Medvednik“ u okvoru štanda TO Valjeva, imalo je svoju prezentaciju na 38.

Međunarodnom sajmu turizma u Beogradu, jedino iz ove branše, promovišući rad svog Društva ali i gljivarski turizam.

- Ideja o gljivarskom turizmu je u povoju, ne samo kod nas nego i u svetu. Tu nešto razvijeniju praksi imaju samo Istrani, koji su popularizovali tartuf i preko njega i neke specijalitete, kontinentalne i morske. Možda bi neko drugi u svetu razvio ovaj vid turizma, ali niko nema uslove kakve mi imamo. Valjevske planine, Kopaonik, Fruška gora, Tara, Zlatibor, Stara planina i druge srpske planine su Bogom dane za te aktivnosti. Medvednik ima lošu putnu infrastrukturu i loše smeštajne kapacitete, a priroda je nenadmašna. Zato pokušavamo da animiramo naše seljake koji gaje najbolju malinu na svetu, najbolju šljivu na svetu, vrhunske autohtone jaganjce, i da im ukažemo na prednosti koje imamo. Kada bi sve to objedinili i dali potencijalnim turistima do znanja šta se sve tu krije, da vredi ulagati u naš kraj, vrlo brzo imali bismo visokokvalitetan turistički proizvod. Nažalost mi do sada nismo imali znanje koliki su naši resursi, osim da su ogromni. Odnosno, znamo da smo bogati mnogo ali ne raspolažemo preciznim podacima, a upravo preko MGSS ćemo uspeti da napravimo klasifikaciju gljivarskih, biljnih vrsta, vrsta ptica i ostalih bogatstava kojima raspolažemo – objašnjava gospodin Birčanin.

Društvo planira da postepeno na trpeze srpskih domaćina vrati i gljive, koje su do pre sto godina bila autohton deo srpske kuhinje.

- Ekološko društvo hoće da obuči ljude koji bi se bavili edukacijom stanovništa zainteresovanog da primi tu vrstu znanja. Ali, pravi gljivari uvek pozivaju na oprez i kažu da je to vrlo osetljiva i opasna stvar. Naše društvo jeste stručno i naši članovi su učestvovali na mnogim manifestacijama i osvajali nagrade. Imamo zavidan broj recepata koje smo sami osmislili i to je nešto na čemu baziramo budućnost našeg rada, u smislu kompletne turističke ponude - istakao je Mihailo Birčanin.

